

ת"פ 42291/02/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד דיסי

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט אברהם רובין
ת"פ 42291-02-16 מדינת ישראל נ' דיסי(עצור
בפיקוח)
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מוחמד דיסי

גזר דין

1. ביום 12.8.18 הורשע הנאשם בביצוע שתי עבירות של רכישה והחזקת נשק - עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וזוכה מעבירה של עסקה אחרת בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. עתה באה העת לגזור את דינו.

2. הכרעת הדין

על-פי עובדות כתב האישום בגין הורשע הנאשם, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש מאי 2015, פנה הנאשם לרגב עאטף אמטיר והתעניין ברכישת נשק. במועד אחר שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחודש דצמבר 2015, פנה נעמאן מחטוב לנאשם והציע למכור לו נשק אוטומטי מסוג 16M קצר. הנאשם נפגש עם נעמאן ורגב בביתו של נעמאן, ושם הסכים הנאשם לרכוש את הנשק תמורת 64,000 ₪. למחרת הגיעו רגב ונעמאן לביתו של הנאשם, שם מסרו לו את הנשק ומחסנית והנאשם שילם להם את הסכום של 64,000 ₪.

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך חודש ינואר 2016, פנה רגב לנאשם והציע לו לקנות נשק חדיש יותר מזה שיש בידו - רובה סער 4M- תמורת 85,000 ₪. הנאשם הסכים והציע כי תמורת רובה הסער הוא ימסור חזרה את כלי הנשק מסוג 16M שיש ברשותו וישלם את ההפרש. רגב הסכים להצעת הנאשם ובמועד שאינו ידוע במדויק למאשימה קיבל הנאשם את הנשק מסוג 4M, ומסר תמורתו את הנשק מסוג 16M וכן סכום של 18,000 ₪.

כמה ימים לאחר מכן, במועד שאינו ידוע למאשימה, ביקש הנאשם מרגב לבטל את העסקה, ולהחזיר לרגב את הנשק מסוג 4M תמורת קבלת כלי הנשק מסוג 16M חזרה, וכן החזר של הסכום של 18,000 ₪ ששילם הנאשם. רגב הסכים לבקשה, החזיר לנאשם את כלי הנשק מסוג 16M, לקח חזרה את כלי הנשק מסוג 4M וכן החזיר לנאשם חלק מכספו. למחרת הנאשם שוחח עם רגב וביקש לתת לו את כלי הנשק מסוג 16M על מנת שהאחרון יסתיר אותו אצלו. רגב הסכים והנאשם העביר את כלי הנשק לידי.

במסגרת הכרעת הדין זוכה כאמור הנאשם מעבירה של עסקה אחרת בנשק, זאת לאחר שקבעתי כי

מבט רחב על האירועים המפורטים בכתב האישום מלמד כי בכל שלבי האירוע היה הנאשם במעמד של רוכש נשק ומכאן שלפי הפסיקה הנוהגת אין מקום להרשיע אותו בעבירה של עסקה אחרת בנשק.

עניין נוסף שנדון במסגרת הכרעת הדין הוא טענת הנאשם לפיה רכש את הנשק לנוכח העובדה שבמקום מגוריו - כפר עקב - לא אוכפת משטרת ישראל את החוק, ועל כן, כלשונו של הנאשם, כפר עקב הוא בבחינת "ג'ונגל" שבו אין דין ואין דיין. במסגרת הכרעת הדין קבעתי כי אכיפת החוק והסדר בכפר עקב אמנם מוגבלת ביותר, אך למרות זאת דחיתי את טענות הנאשם לפיהן עובדה זו מקימה לו הגנה מן הצדק, או את הגנות הצורך וההגנה העצמית. במסגרת הדין בהתקיימות ההגנות האמורות הוספתי וקבעתי, כי הנאשם לא רכש את הנשק כהגנה מפני סכנה מוחשית ומיידית, אלא כצעד הרתעתי, וכן קבעתי כי מדברי בן דודו של הנאשם עולה שעל אף מצב הדברים בכפר עקב רכישת הנשק על-ידי הנאשם לא הייתה חיונית, שכן לדברי בן הדוד ניתן להסתדר בכפר עקב גם בלי נשק.

3. תסקיר שירות המבחן

עובר לשמיעת הטענות לעונש הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם. בתסקיר מצוין שירות המבחן כי הנאשם תפקד עד היום באופן תקין הן ברמה המשפחתית והן ברמה התעסוקתית, וכי הוא נעדר הרשעות קודמות כלשהן. שירות המבחן ציין כי הנאשם ביטא חרטה בנוגע למעשיו, וטען כי הוא מבין שהמעשים שעשה מנוגדים לחוק ולדבריו הם אינם מאפיינים את התנהלותו בדרך כלל. שירות המבחן התרשם שהנאשם ביצע את העבירות מתוך דחף אימפולסיבי מבלי לשקול לעומק את השלכות מעשיו, זאת מתוך תפיסתו העצמית את תפקידו במשפחתו. שירות המבחן ציין כי על אף שהנאשם מכיר במיוחס לו הוא מתקשה להבין לעומק את משמעות מעשיו כיוון שהוא ממוקד בעיקר בהשלכות מעשיו עליו ועל בני משפחתו. על רקע האמור התרשם שירות המבחן כי מדובר בנאשם שאינו בעל דפוסי עבריינות מושרשים וכי ההליך המשפטי מהווה גורם מרתיע עבורו. עובדות אלה, בשילוב עם רצונו של הנאשם לנהל אורח חיים תקין והעובדה שניהל בפועל אורח חיים תקין עד היום, מהווים לדעת שירות המבחן גורמי סיכוי לאי ביצוע עבירות בעתיד.

על רקע כל האמור ממליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש של מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בצירוף הטלת מאסר מותנה והתחייבות.

4. טענות המאשימה

ב"כ המאשימה טען כי מעשיו של הנאשם ניצבים במקום גבוה במדרג עבירות הנשק, שכן לא מדובר בהחזקה ספונטנית בנשק של מי שמצא נשק או ירש נשק, אלא מדובר בנאשם אשר טרח לקנות נשק תמורת סכום כסף נכבד. ב"כ המאשימה ציין שמדובר ברכישת נשק התקפי וכי על-פי הכרעת הדין עברו תחת ידי הנאשם שלושה כלי נשק, כאשר במהלך הדברים אף שידרג הנאשם את הנשק שרכש. לדברי ב"כ המאשימה את כלי הנשק רכש הנאשם מסוחרי נשק שהורשעו בבית דין צבאי בעבירות של השתייכות לארגון טרור. ב"כ המאשימה טוען כי הנזק שהיה צפוי מביצוע העבירה הוא נזק חמור ביותר שכן רכישת נשק מעצם טיבה יכולה להביא בסופו של דבר לשימוש בנשק ולאבדן חיי אדם. בהקשר זה ציין ב"כ המאשימה כי הנשק המדובר לא נתפס עד היום, וכי הנאשם לא הסגיר את הנשק גם לאחר

שב"כ המאשימה ציין שאם יעשה כן תרכך המאשימה את העמדה העונשית.

ב"כ המאשימה טען בהרחבה כי גם אם מצב אכיפת החוק בכפר עקב הוא בכי רע, הרי שאין בכך כדי להוות נסיבה מקילה בעניינו של הנאשם. לטענת ב"כ המאשימה, על-פי הקביעות בהכרעת הדין במישור הסובייקטיבי הנאשם לא איום ולא קיננה בו תחושה של איום על שלום משפחתו, ומכאן שאין קשר בין מצב הדברים האובייקטיבי בכפר עקב לבין רכישת הנשק על-ידי הנאשם.

לאור האמור, ב"כ המאשימה טען כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין שתיים וחצי שנות מאסר לבין ארבע וחצי שנות מאסר.

מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ציין ב"כ המאשימה שמדובר בנאשם לא צעיר בן 30. ב"כ המאשימה ציין שהנאשם ניהל את משפטו עד תום ועל כן הוא לא זכאי להקלה בעונש. בהקשר זה הזכיר ב"כ המאשימה שהנאשם ניהל משפט זוטא מלא אך בסופו של דבר זנח את טענות הזוטא. ב"כ המאשימה שולל את מסקנות שירות המבחן כאשר לדבריו בעבירות נשק בכלל ובנסיבות ביצוע העבירות במקרה הקונקרטי, יש להעדיף את שיקול הגמול על פני שיקול השיקום. ב"כ המאשימה גם טוען ששירות המבחן נתן משקל לטענת ההגנה העצמית שטען לה הנאשם למרות שהטענה נדחתה על-ידי בית המשפט בהכרעת הדין. בסיכומם של דברים טען ב"כ המאשימה כי יש למקם את העונש המתאים לנאשם בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, זאת לנוכח העובדה שהנאשם נעדר עבר פלילי.

5. טענות הנאשם

לעניין אופן ניהול התיק טען ב"כ הנאשם כי הנאשם לא היה מנהל את משפטו עד תום אם המאשימה הייתה מודה מראש כי מצב אכיפת החוק בכפר עקב הוא בכי רע, כפי שקבע בית המשפט בהכרעת הדין על יסוד טענות שטענה המאשימה עצמה בתיקים אחרים שבהם היא התנגדה לשחרור נאשמים לחלופת מעצר בכפר עקב. כמו כן מציין ב"כ הנאשם, כי יש להביא בחשבון שכתב האישום כלל גם עבירה חמורה של עסקה אחרת בנשק, שממנה זוכה הנאשם בסופו של דבר.

ב"כ הנאשם מדגיש כי לא נקבע בהכרעת הדין שהנאשם רכש את הנשק לצורך פגיעה בביטחון המדינה. ב"כ הנאשם טוען שיש להביא בחשבון כנסיבה מקלה בעניינו של הנאשם את מצבה העגום של אכיפת החוק בכפר עקב. ב"כ הנאשם מציין את הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירה בשנת 2015 ועד היום. כמו כן, ביקש ב"כ הנאשם שבית המשפט יזקוף לזכות הנאשם את העובדה שבמשך התקופה הארוכה שבה הוא היה משוחרר לחלופת מעצר הוא לא ביצע שום עבירה, דבר המלמד על כך שהנאשם חזר למוטב. ב"כ הנאשם התייחס לנסיבותיו האישיות של הנאשם - מדובר בנאשם נשוי, עם שני ילדים שנולדו במהלך ההליכים המשפטיים.

לאור כל האמור, ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע במקרה הקונקרטי בין מאסר בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר. ב"כ הנאשם טען שיש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם - שבעה חודשי מעצר - ובנוסף להטיל על הנאשם לכל היותר מספר חודשי מאסר נוספים לריצוי בעבודות שירות. ב"כ הנאשם תומך מטבע הדברים במסקנות שירות המבחן, ולטענתו יש לתת במקרה של הנאשם משקל מכריע לשיקולי השיקום.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם .6

נפסק לא פעם כי עבירות הנשק הן עבירות חמורות ביותר, אשר פוגעות בערכים המוגנים הבסיסיים ביותר שעניינם חיי אדם ושלמות גופו של אדם, וכן בערך המוגן של שמירת הסדר הציבורי. לאחרונה עמד על כך בית המשפט בעניין **בראנסי**:

"פעילות של סחר בלתי חוקי בנשק אוצרת בחובה פגיעה בערכים חברתיים בעלי חשיבות רבה, בהם שלמות הגוף, חיי אדם ושלוש הציבור וביטחונו. כלי הנשק שנמכרו במסגרת האישומים הם על פי טיבם כאלה שבאמצעותם ניתן בנקל לפגוע בשלמות הגוף ולגדוע חיי אדם. חומרת הנזק הנגרם בעקבות ביצוע עבירות כגון אלו מתעצמת במקרים כבענייננו, שבהם נמכרים כלי נשק בעלי פוטנציאל פגיעה ממשית, שהרי דין סחר ברובה סער, בתת-מקלע או באקדח אמין ואיכותי, אינו כדין סחר באקדח מאולתר (ראו למשל: ע"פ 1397/16 מדינת ישראל נ' חמאיל, [פורסם בנבו] פסקה 13 (12.9.2016) (להלן: עניין חמאיל); עניין חסן, פסקה 10).

החומרה היתרה הכרוכה בעבירות נשק והסיכון הנשקף מביצוען לציבור, מקבלים משנה תוקף בשים לב להיקפיה של התופעה ואופן התפשטותה. כמענה לכך, מסתמנת בפסיקה מגמה עקבית להחמיר את הענישה בגין עבירות אלו, באופן שיהלום את מידת פגיעתן בערכים המוגנים ויקדם את מיגור התופעה (עניין דהוד, פסקה 11; עניין חסן, פסקה 12; עניין עספור, פסקה 7). משכך, חרף עיקרון הענישה האינדיבידואלית והמשקל שיש ליתן לנסיבותיו האישיות של כל נאשם לגופו, בבואו לגזור את דינו של מי שהורשע בביצוע עבירות חמורות אלו, על בית המשפט לתת בכורה לשיקולי ההרתעה והאינטרס הציבורי (ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.6.2015) (להלן: עניין עיסא), פסקה 13; עניין נפאע, פסקה 5).

(ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.8.18)).

וכן נפסק בעניין **היבי** כי:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדין, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השנייה או השלישית. הימצאו של נשק בידים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם ר"ל."

(ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' אנס הייבי [פורסם בנבו] (18.12.11)).

בעניין **סלימאן** עמדה כב' השופטת ארבל על מדרג עבירות הנשק לפי חומרתן:

" בענייננו מדובר בעבירות של רכישה והחזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא - עבירות המצויות ברף התחתון במדרג החומרה היחסי שקבע המחוקק לעבירות נשק; וכן בעבירות של נשיאה והובלת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא, המצויות במעמד ביניים מבחינת חומרתן היחסית, כאשר מעליהן ניצבת העבירה של ייצור, ייבוא או סחר בנשק."
(ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל** נ' **סלימאן** [פורסם בנבו] (19.1.14)).

בהמשך לכל האמור לעיל, נפסק כי בכפוף לנסיבות כל מקרה ומקרה הענישה בעבירות נשק צריכה לכלול בדרך כלל רכיב של מאסר בפועל (ראו - ע"פ 1332/04 **מדינת ישראל** נ' **פס** [פורסם בנבו] (19.4.04); ע"פ 5220/09 **עוואודה** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (30.12.09); ולאחרונה - ע"פ 9702/16 **אילוליאיה** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (13.9.17)).

7. אשר לענישה הנוהגת-

בהתאם למדיניות הענישה האמורה לעיל רמת הענישה בעבירות נשק הוחמרה במהלך השנים (ע"פ 1323/13 **רך חסאן** נ' **מדינת ישראל** בפסקה 12 לפסק הדין [פורסם בנבו] (5.6.13); ע"פ 5004/17 **מדינת ישראל** נ' **אלעטאונה** [פורסם בנבו] (20.11.17); וכן - רע"פ 2265/18 **עמאר** נ' **מדינת ישראל** בסעיף 11 להחלטה [פורסם בנבו] (29.3.18)).

ב"כ המאשימה הפנה לגזר דין שניתן בת"פ (מחוזי י-ם) 16835-07-16 **מדינת ישראל** נ' **רשק** [פורסם בנבו] (22.11.16), שם נסקרו מספר גזרי דין שניתנו בתיקים אחרים, בגדרם הוטלו על נאשמים שהורשעו בעבירות נשק עונשים של ארבעים ושישה חודשי מאסר בפועל (ע"פ 2251/11 **נפאע** נ' **מדינת ישראל**), שלושים ושישה חודשי מאסר בפועל (ע"פ 1764/14 **גנאים** נ' **מדינת ישראל**), ואף שבעים ושמונה חודשי מאסר בפועל (ע"פ 785/15 **פואקה** נ' **מדינת ישראל**). יש לציין כי מרבית גזרי הדין הללו עסקו במקרים חמורים יותר מאשר עניינו של הנאשם שלפניי, הן מבחינת סוג העבירות בהן הורשעו הנאשמים באותם מקרים, והן מבחינת כמות העבירות בהן הם הורשעו. ב"כ המאשימה גם הפנה לגזר הדין בת"פ (מחוזי חיפה) 59804-01-17 **מדינת ישראל** נ' **עאזר** [פורסם בנבו] (18.6.17), שם הוטלו על נאשם שהורשע בשתי עבירות של החזקת נשק חמישה עשר חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שבית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם עומד על שניים עשר חודשי מאסר בפועל עד שלושים ושישה חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה הדגיש כי המתחם שנקבע מעט נמוך לנוכח קביעת בית המשפט לפיה המניע להחזקת הנשק היה תקיפות שבוצעו כנגד בני משפחתו של הנאשם בתקופה הקרובה שלפני החזקת הנשק.

ב"כ הנאשם הציג שורה ארוכה של גזרי דין בהם הוטלו על נאשמים עונשים קלים יחסית בגין עבירות של נשיאה והחזקת נשק. כך למשל הפנה ב"כ הנאשם לגזר דין שניתן בעפ"ג (מחוזי י-ם) 26254-06-17 **אבו זיאד** נ' **מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (29.10.17), שם הוטל על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בלבד בגין הרשעה בהחזקה של רובה מסוג קרל גוסטב, מחסנית וכדורים. עם

זאת יש לציין, שבאותו עניין הודה הנאשם במיוחס לו, וכן נקבע כנסיבה לקולא שמדובר בכלי נשק מאולתר, וכי קיימות נסיבות אישיות משפחתיות ורפואיות המצדיקות הקלה בעונש. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** ([פורסם בנבו] 19.1.14), שם נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי אשר הטיל על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות לאחר שהרשיע אותו בעבירות של רכישה והחזקת נשק ובעבירות נוספות. בפסק דין זה קבע בית המשפט העליון כי הנאשם רכש את הנשק מתוך תחושת פחד וחשש לחייו על רקע איומים שקיבל ולא ממניע עברייני טהור. בית המשפט ציין כי הנשק הוסגר לידי המשטרה. בית המשפט פסק כי באותו מקרה מתחם העונש ההולם צריך לעמוד על שניים עשר עד שלושים ושישה חודשי מאסר בפועל, תוך שציין כי בדרך כלל אין להסתפק בעבירות נשק בהטלת מאסר בעבודות שירות. בסופו של דבר נימק בית המשפט את דחיית הערעור בשיקולי שיקום. כמו כן הפנה ב"כ הנאשם לפסק הדין בע"פ 9702/16 **אלוליאיה הנ"ל**, שם נדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים בגדרו הוטל על המערער, שהוא בעל עבר פלילי קודם, עונש של שמונה עשר חודשי מאסר בפועל, זאת לאחר שהוא הורשע, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של נשיאת והובלת נשק ללא רשות ובעבירה של נשיאת והובלת תחמושת ללא רשות. יצוין כי באותו מקרה הודה הנאשם במיוחס לו במסגרת הסדר טיעון וכי היה מדובר בתת מקלע מאולתר שמצא המערער ואשר בסופו של דבר נתפס על-ידי רשויות החוק.

8. אשר לנסיבות שקשורות בביצוע העבירה -

את העבירות בהן הורשע ביצע הנאשם לאחר תכנון מוקדם. כאמור בכתב האישום, הנאשם הוא זה שיזם את רכישת הנשק בכך שפנה לרגב והתעניין ברכישת נשק. הנאשם גם גילה נחישות בכך שבשלב מסוים שדרג את הנשק ואף לאחר שחזר בו מהשדרוג ביקש וקיבל חזרה את הנשק שרכש בעסקה הראשונה. יוצא אם כן, שהיו לנאשם די והותר הזדמנויות להימנע ממעשי העבירה או לפחות מאחד מהם.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירה מלא ושלם שכן הוא זה שיזם את העסקה הראשונה ושילם עבור הנשק.

עמדנו לעיל על הנזק שעלול להיגרם כתוצאה מעבירות נשק. גם במקרה זה למרות שאין ראייה שהנשק נרכש לצורך ביצוע עבירות או לצורך פגיעה בביטחון המדינה, אין ספק שיכול היה להיגרם נזק של אבדן חיי אדם כתוצאה מרכישת הנשק, שהרי מדברי הנאשם עצמו עולה שהוא רכש את הנשק כדי להשתמש בו להגנה עצמית. כאמור לעיל טענת ההגנה העצמית נדחתה, וכך נותרנו עם המסקנה המתבקשת לפיה הנאשם רכש את הנשק תוך שהביא בחשבון את האפשרות שהוא ישתמש בו בעתיד. אני ער לטענת הנאשם לפיה הוא רכש את הנשק לצורכי הרתעה, אך גם אם יש אמת בדברים אלו אין בהם כדי לגרוע מן המסקנה לפיה בנוסף להרתעה היה מוכן הנאשם לעשות במקרים מסוימים שימוש בנשק. ונזכיר, מדובר בנשק התקפי. הנזק שנגרם בפועל כתוצאה מביצוע העבירה הוא נזק שלא ניתן לתחום במדויק את גבולותיו כיוון שהנשק לא נתפס על ידי המשטרה. אכן, נכון לרגע זה לא ידוע על נזק גוף או אבדן חיי אדם שנגרמו כתוצאה מהעבירות שביצע הנאשם. ואולם, לא ניתן להתעלם מן העובדה שהנשק לא הוסגר לידי המשטרה, כך שלמרבה הצער יתכן ובעתיד יתברר כי הנשק שימש או ישמש לביצוע עבירות פליליות או לביצוע עבירות ביטחוניות אשר גבו או יגבו חיי אדם.

אשר לסיבה שהביאה את הנאשם לרכוש את הנשק. קיבלתי בהכרעת הדין את טענת הנאשם לפיה מצב אכיפת החוק בכפר עקב הוא בכי רע. יחד עם זאת לא אוכל לקבל את טענת ב"כ הנאשם לפיה נסיבה זו מהווה

בנסיבות העניין הקונקרטי סיבה להקלה בעונשו של הנאשם, שכן מעדות בן דודו של הנאשם מסתבר כי ניתן להסתדר בכפר עקב גם ללא נשק, ומעדותו של הנאשם עצמו עלה שלא נשקפה סכנה קונקרטית לשלומם או לשלום משפחתו, וכן עלה שהוא לא היה נתון לאיומים קונקרטיים תכופים ומשמעותיים. במצב דברים זה העובדה שמצב אכיפת החוק בכפר עקב הוא בכי רע, יכול רק ללמד על כך שכל הנראה המניע לרכישת הנשק לא היה הרצון להשתמש בו לביצוע עבירות פליליות או ביטחוניות, ומכאן שאין להחמיר בעונשו של הנאשם.

הנאשם יליד 1988 כך שבזמן ביצוע העבירה הוא היה בן 27 בעת ביצוע העבירה. מדובר אפוא באדם בוגר שיכול היה להבין את הפסול שבמעשיו.

9. לאור כל האמור אני סבור כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין שניים עשר חודשי מאסר לבין שלושים ושישה חודשי מאסר.

10. העונש המתאים

בקביעת העונש המתאים על בית המשפט להביא בחשבון את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. גם ב"כ המאשימה לא חולק על כך שלנוכח עברו הנקי של הנאשם יש למקם את העונש המתאים בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם. אשר לפגיעת העונש בנאשם, יש להביא בחשבון שזוהי הסתבכותו הראשונה של הנאשם עם החוק כך שמטבע הדברים עונש המאסר יהיה בבחינת עונש קשה ומרתיע מבחינתו. משפחתו של הנאשם צפויה להיפגע כתוצאה משליחתו של הנאשם לבית הכלא כיוון שהנאשם הוא זה שדואג לפרנסת בני משפחתו הגרעינית, בהינתן העובדה שאשתו איננה עובדת, וככל הנראה הוא גם מסייע למשפחת המוצא שלו בהינתן העובדה שאביו איננו עובד ושאמו היא עקרת בית, אם כי יש אחרים נוספים בגירים במשפחה.

הנאשם נטל אחריות על מעשיו אם כי שירות המבחן הביע ספק מסוים האם הוא הפנים עד תום את עומק משמעות מעשיו. נזכיר בהקשר זה כי שירות המבחן התרשם מקיומם של גורמי סיכוי רבים לכך שהנאשם לא יבצע עבירה נוספת. כאמור לעיל הנאשם ניהל את משפטו עד תום. עניין זה לא יזקף לחובתו כמובן, אך הוא גם לא יכול ליהנות מהקלה בעונש כפי שנהוג לגבי מי שהודו במעשים המיוחסים להם.

יש לתת משקל משמעותי לעובדה שעד כה ניהל הנאשם אורח חיים נורמטיבי לחלוטין ושעברו נקי לחלוטין.

כמו כן יש לתת משקל לפרק הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, אשר בוצעה בשנת 2015. את התארכות ההליכים הפליליים יש לזקוף רק בחלקה הקטן לחובת הנאשם. יש לזקוף לחובתו את העובדה שהתנהלו הליכים ארוכים יחסית בקשר עם טענות הזוטא אשר בסופו של דבר נזנחו על ידי הנאשם, אך אין לזקוף לחובת הנאשם את ניהול המשפט עצמו, שכן בסופו של דבר הוא זוכה מהעבירה החמורה של עסקה אחרת בנשק, וכפי שציינתי לעיל יכולה הייתה המאשימה לחסוך את ניהול המשפט אם הייתה מסכימה לעובדה, שנטענה מפיה בהליכים אחרים, לפיה אכיפת החוק בכפר עקב איננה משמעותית.

כמו כן יש להביא בחשבון את התקופה שבה היה נתון הנאשם במעצר ממש, וכן יש להביא בחשבון, בין יתר

השיקולים, גם את העובדה שהיה משוחרר בתנאים במשך תקופה ארוכה.

11. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 13 חודשי מאסר בפועל מהם יש לנכות את התקופה בה היה הנאשם עצור (27.1.16 - 24.8.16).

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי אותם ירצה הנאשם בפועל אם בתוך שלוש שנים מיום שחרורו מהכלא הוא יבצע עבירה בנשק לפי סעיף 144 לחוק העונשין על כל אחת מחלופותיו השונות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר שנגזר עליו ביום 6.1.19 עד לשעה 10:00, בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות, או דרכון ועותק מפסק-דינו של בית המשפט המחוזי ומהחלטה זו. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, טלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

הודע לנאשם על זכותו לערער לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשע"ט, 02 דצמבר 2018, בנוכחות הצדדים.